

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 26 Cor.
Pe o jum. de an . . . 13
Pe trei luni . . . 6
Pentru România şi străinătate:
Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an . . . 20

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDAȚIA
ŞI ADMINISTRAȚIA
Str. Prundului Nr. 15

INSEKATELE
se primesc la administra-
ția. Prețul după tariful
și învoială.

Manuscrisurile nu se în-
napoiată.

TELEFON Nr. 226.

Acum — ca totdeauna.

— De Dr. V. Dr. —

Marele război, care zguduie temelile bătrânei Europe și-i va schimba — de sigur — vechea înfățișare, întinerind-o, a scos din nou la iveală frumoasele însușiri ale mult încercatului nostru neam.

Atâtea sute de mii de Români stau azi sub arme — la hotară — și în năvalnica lor vitejie și neînduplecata lor statornicie, „luptând cu adevărat în sîrile prime” acoper cu morți și răniți câmpurile de luptă.

Iar cei ramași acasă, „ostatecii celor cari vorbesc aceeași limbă”, doborâți de jalea pentru cei căzuți și ridicați de mila pentru cei răniți, conștienți de chemarea noastră nefecată datoria.

Mila românească s'a știut afirma demn în aceste vremuri de grea încercare, deschizând sufletele și dobândind inimile.

Nu vom descrie amănunțit acțiunea mare și frumoasă ce o desvoltă femeia română pretutindenea în țara noastră, în frunte cu vrednica prezidentă a „Uniunii femeilor române”: dna Maria B. Baiulescu, ci vom arăta o singură pildă a feliului cum știu ai noștri să-și facă datoria: instituirea și susținerea primului spital românesc din Monarhie: „Ambulanța Petru” din Cluj, organizat prin institutul de credit și economii „Economul”, cu ajutorul despărțământului Cluj al „Asociațiunii” și al reuniunii femeilor române „Sfânta Maria”, în contact cu „Crucea roșie”, pentru 15 paturi și ambulanță pentru răniți, cărora le oferă gratuit deplină întreținere, tratament medical și pansamente.

Acest spital românesc, vrednic de sprijinul tuturor oamenilor de bine, continuă, arătând frumoase rezultate, sub administrația d-lui director de bancă Dr. Amos Frâncu și sub direcția d-lui Dr. Bazil Bastota, medic șef, cu trei secții de dame: pentru răniți sub dna Sidonia G. I. Docan, pentru igienă sub doara Anna Pop și pentru menaj sub dna Cornelia Deac, în conformitate cu regulamentele speciale.

Și când zilnic cetim în ziarele noastre rapoarte și dări de samă asupra frumoasei acțiuni, ce o desvoltă femeile române, nu va fi fără interes să evocăm o frumoasă pildă din trecutul „plin de fapte și jertfire”, pe care am aflat-o, în mijlocul greutăților zilelor de azi și a grijilor

de ziua de mâine, dela un duios evocator al trecutului nostru.

E vorba de „colectele întreprinse pe seama ostașilor români răniți în rezelbul oriental din anul 1877/8” publicate într-un „Rațiociniu public” de nobila româncă, care a luat asupra-și toată răspunderea și osteneala acelor colecte, Iudita E. Macellariu.

În introducerea acestui rațiociniu să spun următoarele:

«Cătră onoratul public român!

«Onorabilul public i-va fi prea bine cunoscut, că încă în 17 Maiu 1877, îndată după eruperea rebelului teribil din Orient, femeile române din Sibiu ca și din alte părți ale Transilvaniei și Ungariei, conduse de simpatiiile prea naturale cătră frații lor din România angajați în acel rebel și inspirate de simțul umanității și percepțiile evanghelice lui Cristos, să constituiră într-un comitet cu scop de a surcurge și ele prin mijloacele lor posibile în ajutorul ostașilor români răniți și spre alinarea suferințelor familiilor acolor».

În realizarea acestui scop — acest comitet a dat un apel, invitând «pe toate românele surori din patrie spre a să intruni în aducerea de sacrificii pentru scump sângele nostru...» și promițând că despre ofertele ce vor încurge la acest comitet și administrarea acolora la locul destinației: «Crucea roșie română din București» să va da rațiociniu public.

Comitetul însă a fost desființat prin ord. ministr. din 25 Maiu 1877 Nr. 425/Res., iar recursul d-nei Iudita Macellariu a fost respins în 7 Iunie 1877 cu Nr. 468/Res.

În urmare d-na Macellariu, s'a rezolvit a lua asupra-și ca persoană singularică nobila chemare, pe carea comitetul ca atare nu-i fu permis a și-o împlini, a aduna și administra la locul destinației tot felul de ofrande în favorul ostașilor români răniți și a familiilor celor căzuți pe câmpul de luptă, — dând apoi rațiociniu public.

Desființatul comitet a fost acăiut astfel: Prez. comit.: Iudita Macellariu, Viceprez.: Maria Hanna, Cass'era: Agnes Popa, Secretare: Caliope Bolu și Maria Cosma.

Membre: Ioana Badila, Ana Bechințiu, Elendera Cristea, Maria Cuntian, Sabina Brota, Ana Hodoșiu, Ana Moga, Alexandrina Mateiu, Ermina Pecurariu, Iosefina Paschievici n. Dunca, Elena Popescu și Iosefina Racuciu.

La începutul colectei cetim următoarele nume:

Miron Romanul, Arhiepiscop și Metropolit, 18 lire turcești în aur 414

lei; Nicolae Popea, Archim. și Vlear arch. 20 # 240 lei; Gregoriu Mateiu, comerc. 30 galb. 360 lei; Baron David Ursu, c. r. colonel în penz. 160 lei; Iosif Sterca Șuluțiu, jude r. n. 100 fl.; Familia Dr. Iosif Hodoșiu 100 fl.; M. P. 100 lei; Viscries Roman, dir. de bancă 100 lei; Iacob Bologa, cons. aul. p. 100 lei; Ioan Hanna, prot. și dir. 100 lei; Elia Macellariu, cons. gubern. p. 50 lei; Fam. Dr. St. Păcurariu, adv. 53.50 lei; Dr. Harion Pușcariu, protosincol 60 lei.

Urmează Paul de Dunca, cons. penz.; Elisabeta Iahovary propr. Râmnic; Partenie Cosma, dep. dietal, Gregoriu Serbu, c. r. preot castr., Dr. Basiliu Sabo, medic de mil. ter.; D-ra Ana Frâncu, Ana Mărginean, Nicanor Frateșiu, protosincol și a. m. cu totul 38 liste.

Suma totală în Lei noi: 10.003.31, cari s'au administrat Societății Crucea roșie din București.

Văzând că și acum femeile noastre sunt ca totdeauna putem spune liniștiți ca poeta Elena Frago: „Nu te teme, Românie, câtă vreme mai știți bine, Că-ți mai creșc la sînă femei, ce-n același sfânt temei, încă știu să se închine și în bine și în rău, sărutând pământul tău...”

Banca Națională și Regele Carol.

București 28 Februarie.

Consiliul de administrație al Băncii Naționale, întrunindu-se înainte de a face darea de seamă a gestiunii sale financiare, a relevat cel mai important eveniment din cursul anului încheiat, moartea Regelui Carol în chipul următor: „

Evenimentul care în România predomina anul 1914 fu moartea M. S. Regelui Carol I. Cea mai lungă domnie — la neamul românesc — a Lui a fost. Cea mai rodnică — asemenea. Totul în cei 48 de ani ai domniei Regelui Carol I a fost făcut sau refăcut.

Dintr'un stat vasal s'a clădit un regat independent și respectat. Regele Carol I a părăsit viața în liniștea și tăcerea neașteptatului și tot în liniște și cu consimțământul unanیم s'a făcut transmiterea coroanei la moștenitorul constituțional M. S. Regele Ferdinand.

Fapt unic în istoria noastră națională și care încunună și ilustrează munca îndelungată a marelui Rege dispărut.

Murind cum a murit și când a murit Regele Carol I pare a fi voit să zică poporului român: acum ești matur, acum poți să-ți îngrijești interesele, să-ți destini și crezi viitorul.

Program și misiune grea a lăsat El poporului român, dar mijloacele de-a le realiza nu-i lipsesc: le-a creat El.

Banca Națională a României, care — ca și toate instituțiile financiare active — a luat ființă, s'a întărit și a progresat sub domnia marelui Rege a crezut că e o datorie de recunoștință de-a lua inițiativa pentru înființarea uneia dintre marile Lui dorințe, creând o instituțiune care să poarte numele Regelui Carol I. și al căreia scop să fie de-a întări neamul românesc, păstrându-i prețiosul capital omeneșc, ce el își crează.

În acest scop — și crezând a răspunde simțimentelor de recunoștință ale țării și ale dv. către marele Rege trecut la nemurire, Banca Națională a destinat și a și înscris între cheltuielile anului 1914, suma de o jumătate milion pentru înființarea numitei instituțiuni sau înzestrarea uneia existente.

Aprobăm, — suntem siguri — inițiativa noastră și o vor aproba și susține toate instituțiile financiare din țară. Unele ne-au dat deja adesiunea lor, celelalte nu vor lipsi credem de a reclama partea lor la această acțiune de datorită recunoștință.

Imprejurările au voit ca M. S. Regele Carol I. să lase Băncii Naționale cea din urmă înfățișare a figurei sale în portretul executat de artistul Flameng portret pe care M. S. îl admira și pentru care binevoise a poza, chiar în luna Aprilie 1914.

Îi suntem recunoscători că ne-a hărăzit nouă acest duios odor pe care-l vom păstra și înconjura cu o pioasă venerațiune, ca amintire vădită a osebitei considerări ce M. S. Regele Carol I acorda Băncii Naționale și a susținerii cu care totdeauna a onorat-o.

Intărirea flotei americane pe coastele Chinei.

Ziarul „New-York Herald” anunță în ediția sa parisiană, că a doua flotă americană a plecat în oceanul pacific și că flota americană din Sanghai a fost întărită cu 6 crucișătoare din a doua flotă.

SITUAȚIA pe câmpul de război.

Eri și azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Situația în nordul monarhiei.

Budapesta 26 Febr. Din marelui cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

Pe fronturile din Polonia și Galiția decurge o luptă mai vie de artilerie. În Carpați situația generală a rămas neschimbată. Pe sectorul dintre Tucholko și Wyskow s'a desfășurat lupte violente. Aici am respins după o luptă îndârjită, aproape piept la piept, atacurile, pe cari Rușii le au îndreptat din nou asupra pozițiilor noastre din valea Opor; am cauzat dușmanului pierderi grele. Regimentul de vânători finlandezi nr. 9, care ne-a atacat, a lăsat pe câmpul de luptă 300 de morți și cel puțin încăția răniți. Pe 730 din oamenii acestui regiment i-am făcut prizonieri. Luptele cari se dau în Galiția de sud-est cu care îndârjire, continuă și acum.

Budapesta, 28 Februarie Din marelui cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

În Polonia și în Galiția de vest n'a obvenit vre-un eveniment mai important; s'au desfășurat numai lupte de artilerie. Pe frontul din Carpați s'au dat lupte în regiunea orașului Wyskow și spre sud dela Nistru. Situația nu s'a schimbat în zilele din urmă.

General de divizie Höfer, locțiitorul șefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 27 Febr. De pe teatrul luptelor se comunică oficial cu data de azi:

Pe câmpul de operații dela vest: În Champagne Francezii au atacat eri și azi din nou și cu mari puteri. Lupta decurge încă în unele locuri, dealtmintrelea am respins această ofensivă. Spre nord dela Verdun am atacat o parte din pozițiile franceze; lupta decurge încă. Pe celelalte fronturi n'a obvenit nimic de semnalat.

Pe câmpul de operații dela est: Spre nordvest dela Grodno, spre vest dela Lomza și, spre sud dela Prusys au pășit noi puteri rusești, cari au început ofensiva. În regiunea Skroda, spre sud dela

Gândirea noastră spre Dumnezeu.

(Articolul ce urmează scris de Dl. C. G. Costajor pentru Cercetașii români în Revista Copiilor și a Tinerimii de sub conducerea sa cred că va fi spre folosul întregii noastre tinerimi prin învățăturile frumoase ce cuprinde. Astfel vă pun la dispoziție această Revistă, care dela apariția sa ni se trimite în mod gratuit pentru elevii Internatului-Orfelnot și folosesc această ocaziune de a exprima recunoștința noastră și pe această cale. M. B. Baiulescu).

În scrisoarea întâia către cercetași, publicasem și comentasem formula legământului, p'atunci în vigoare, în care intra și făgăduiala «a fi credincios lui Dumnezeu». În noua formulă a legământului, mai scurtă și mai conchisă, s'a suprimat această frază, care era de prisos, deoarece întreg legământul se pronunță sub invocarea ajutorului lui Dumnezeu:

«Eu, cercetașul... făgăduiesc să slujesc cu dragoste Patria și Regele, să ajut pe aproapele meu și să mă supui legii cercetașului.»

„Așa să-mi ajute Dumnezeu! Revin, însă, asupra necesității credinței noastre în Dumnezeu, pentru două motive:

I-îu) Fiindcă am făgăduit să revin atunci când am scris: «mă opresc deocamdată aci, în deslușirea primei făgădueli a cercetașului.»

*) Credința în Dumnezeu, ce oună tuturor religiilor europene, se cere, fiindcă necredința, ateismul, creează o stare sufletească primejdioasă, un gol, o lipsă de temelie pe care clădirea morală a omului, stă subredă.

Credința în Dumnezeu întărește puterea morală a omului, pe ea se ridică credința în nemurirea sufletului și respectul memoriei morților.

Ea se confundă cu dorința d'a-i revedeia după moarte și cu păstrarea, în cursul vieții, a acolor reguli de purtare morală care ne fac demni de virtușii noștri strămoși și capabili d'a ne ridica neamul în fruntea celorlalte neamuri de pe pământ.

Când, înainte d'a cugeta într-o direcție oarecare, când, înainte d'a lua o hotărâre, când, înainte d'a făptui, cercetașul își înalță gândul și inima la cel care este și va fi, — precum și la acei, ai săi, cari nu mai sunt, dar pe cari noi însine sperăm a-i regăsi după moarte, — atunci sigur este că sufletul lui se curăță, se îndreptează, spre mai mare folos al activității sale în cursul vieții.

Mă opresc deocamdată aci, în deslușirea primei făgădueli a Cercetașului.

al 2-lea) Fiindcă un cercetaș mi-a cerut o deslușire într-o scrisoare publicată în No. 47, pe care am făgăduit a o da.

Reamintesc scrisoarea cercetașului A. B.

Stimate Domnule Costa-Foru,

«N'am înțeles de ce ziceți d-voastră că credința în Dumnezeu se confundă cu păstrarea, în cursul vieții, a acolor reguli de purtare morală cari ne fac demni de strămoșii noștri...»

»Cari sunt acele reguli? Și apoi, de ce ziceți că trebuie să gândim la cei cari nu mai sunt, înainte d'a lua o hotărâre?»

»Rugându-vă să mi răspundeți, priemi, etc...»

A. B. Cercetaș

Regulele de purtare morală ce sunt de păstrat în cursul vieții noastre, cercetașul le știe și le practică; căci ele sunt enumerate în Legea Cercetașului.

Cele 12 porunci din această lege

s'ar putea rezuma în două; una pozitivă:

Fă altuia ceea ce ai vrea ca și altul să-ți facă ție,

și alta negativă:

Nu face altuia ceea ce n'ai vrea să-ți facă și altul ție.

Aceste două reguli, cari ne silesc a ne gândi la ceilalți, înainte d'a făptui ceva, ne silesc a fi altruști, — ceea ce e idealul omului adevărat civilizat. Ele smulg din noi, în pragul făptuirii, pornirile firești ale egoismului omeneșc, sentiment ce a'at mai puternic îndrăcînat, cu cât ființa omenească e mai sălbatică.

Când omenirea a adoptat aceste două reguli de purtare, ca a și eșit din starea primitivă a sălbătăciei și a intrat pe calea nesfârșită a civilizațiunii și a progresului.

Deși regulile aceste sunt de toți cunoscute și la ocazii, de fiecare, reamintim, cât de puțin, val, sunt aceia cari, făptuind le au în vedere spre a-și potrivii fapta după ele sau după poruncile legii cercetașului!

Aceste două reguli, cari ar face raporturile oamenilor, între dâșii, atât de dulci și plăcute, nu cuprind însă toată morală ce un suflet de om trebuie să simță; căci omul trăiește mai mult cu sine decât cu alții. Îl trebuie deci și o regulă de purtare a lui proprie, în afară de relațiile sale cu ceilalți oameni.

Acastă regulă sufletească se chiamă religie; adică legătura cea mai de seamă a ființei omenești cu Dumnezeu, cu puterea creatoare, cu infinitul de unde venim și în care, după moarte, reintrăm.

Îndată ce omul începe să cugete, se întreabă despre marelui mister al Creațiunii.

El simte ceea ce mintea lui, ca și mintea celor mai mari învățați, nu poate pătrunde.

Și această simțire îl ridică, îl înalță, îl înfricoșează, îl cumințește; căci el întrevede legile eterne cari rănduiesc Binete în luptă cu Răul.

Cu cât cugetă și simte mai des și mai adânc, cu atât aceste legi s'arată mai clare și mai poruncitoare.

Kolno am prins 1100 de Ruși. De pe țărmul stâng al Vistulei n'avem nimic de semnalat.

Berlin 28. Febr. Buletinul oficial al marelui cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: În Champagne dușmanul și-a continuat și eri eșirile; le-am respins însă atacurile pretutindeni. Spre sud dela Malamont și spre nord dela Verdun am ocupat mai multe poziții dușmane așezate în rând una după alta. Contra-atacurile slabe ale Francezilor le-am zădărnicit. Am făcut prizonieri 6 ofițeri și 250 de soldați și am capturat 4 mitralieze și o puitoare de mine. În partea de vest a Vosgilor i-am scos pe Francezi din pozițiile lor dela Blamont-Bionville.

Ofensiva noastră a progresat până la linia Verdun-Bremeniti continuând până la linia din ostul localităților Bodouville și Celes.

Prin aceasta l'am respins pe dușman cu șase kilometri pe un front de 20 de kilometri. Incercările dușmanului de a-și recuipa teritoriul pierdut n'au avut rezultatul dorit. Deasemenea am respins și eșirile, pe cari dușmanul le-a îndreptat în contra noastră în Vosgi mici.

Pe câmpul de operații dela est: Spre nord-vest dela Grodno au înaintat eri în contra noastră noi forțe rusești. Contra-atacurile noastre însă i-a silit să se retragă în pozițiile lor dinaintea cetății. Au rămas în mâinile noastre 1800 de Ruși. Spre nord-vest dela Ostrolenka, în regiunea Amulew am respins un atac dușman.

Trupele noastre s'au retras spre nord și spre vest dela oraș, din calea trupelor covârșitoare rusești, cari înaintau dinspre sud și ost spre Prasnys. Dinspre sud dela Vistula n'avem nimic de semnalat.

Sinodul parohial din Brașov-Cetate.

Duminecă în 8/21 Febr. a. c. s'a ținut Sinodul parohial ordinar din Brașov-Cetate, care, fiind continuat și încheiat ieri, Duminecă în 15/28 Febr. a. c. Cu privire la reconstituirea organelor administrative aflăm următoarele:

Din prima ședință sinodală s'a emis, la propunerea d-lui Dr. N. Vecerdea și a d-lui Petru Pavel, o comisiune de candidare compusă din membrii sinodali: Dr. Iosif Blaga, Ioan Clușea, Nicolae Garoliu, Vasile Meret și Dr. N. Vecerdea, cu mandatul ca lăsând la o parte deasfădată toate considerațiile de partid precum și ori-ce eventuale divergențe personale, să prezente o listă de candidați compusă din toți membrii sinodali mai de seamă, astfel ca nu numai afacerile parohiale să fie și pentru viitor conduse și reprezentate de cel mai bun fi al parohiei, ci aceea listă să mulțumească, după putință totodată și eventualele grupări de partid și alte eventuale aspirații.

În ședința sinodală de ieri s'a pus la ordinea zilei alegerea Comitetului și a Epitropiei parohiale precum și a Delegației școlare. Raportorul comisiunii de candidare, d-l Dr. N. Vecerdea, fost membru și președinte al Comitetului în perioada 1912—1914, a adus la cunoștința sinodului că comisiunea de candidare, a făcut extremul posibil pentru ca să compună o listă, care să mulțumească pe toți membrii sinodali, cari au devotament și pricepere pentru

adevăratele interese parohiale și apoi a prezentat următoarea listă:

Comitetul Parohial: a) Membrii ordinari: Dr. G. Baiulescu, Emil Bologa, Tit. L. Blaga, Nicolae Garoliu, Dr. V. Glăjar, Dr. E. Mețianu, Ioan Clușea, Iosif Pușcariu, Diam. Steriu, Dr. N. Vecerdea, b) membrii suplenți: Radu Ardelea Nicolae Doșoiu, I. G. Eremie, Ioan Peteu, Petru Pavel.

Epitropia Parohială: Dr. Iosif Blaga, Vasile Muscalu.

Delegația Școlară: Dr. G. Baiulescu, Emil Bologa, Tit. L. Blaga, Nicolae Garoliu, Dr. V. Glăjar, Dr. E. Mețianu, Ioan Clușea, Iosif Pușcariu, Diam. Steriu, Dr. N. Vecerdea, Dr. Ios. Blaga, Vasile Meret și Ioan Lengeru.

Președintele sinodului, părându-i administrat Vasile Meret, primind lista de candidare a atras atențiunea sinodului asupra unui circular al venerabilului Conzistor Arhiepiscopial, care îl obligă să conducă actul electoral cu stricta observare a tuturor formelor. După aceea a cetit pe rând fiecare nume din lista de candidare, cerând ca Sinodul să se pronunțe asupra fiecărui candidat în parte, dacă îl alege ori nu. Sinodul a procedat întocmai și astfel au fost aleși cu unanimitate de voturi exprimate față de fiecare candidat, toți candidații propuși de comisiune!

Sesiunea corporurilor legislative române a fost prelungită până Sâmbătă. Decretul regal privitor la aceasta a fost cetit Sâmbătă la Senat.

Ceptul pâinii și a prăjiturilor.

Ministeriu reg. ung. a dispus sub 649—1915 praes. pe baza Art. de lege LXIII 1912 despre dispozițiunile excepționale în timp de război și pe baza art. de lege LXVIII ex 1912 întregit prin art. de lege L ex 1914 — următoarele:

§ 1. Întreprindători, exploatori, profesioniști și persoane, care se ocupă cu producțiunea de pâine, cu diverse soluri de pâine sau și cu alte prăjituri în formă de industrie sau cu afacere de câștig — pot folosi la producerea de pâine sau alte soluri de pâine și la prăjituri care nu cad sub dispozițiunile §-lui 5 — pot folosi făină de secară sau de grâu sau aceste din urmă amestecate cu făină de orz și aluatul deja pregătit pentru coacere îl pot primi numai dacă cantitatea de pâine întrebuintată e din cel puțin 50 de procente făină de cucuruz.

§ 2. Este oprit a pune în circulațiune astfel de pâine sau soluri de pâine și alte prăjituri, la a căror producțiune s'a folosit făină de grâu și de secară în cantitate mai mare decât cum e prevăzut în §-ul 1 — excepționând cazul, dacă sunt cuprinse între excepțiunile din § 5.

Pâine produsă dintr'o mestecătură corespuzătoare dispozițiilor din §-ul 1. precum și toate solurile de pâine și de prăjituri de asemenea natură — dacă greutatea lor — imediat după ce s'a copt — este mai mare decât 50 de grame nu pot fi puse în circulațiune decât numai după 24 de ore după ce au fost scoasă din cuptori.

§ 3. Ministeru de interne poate face abateri dela dispozițiunile cuprinse în §§ 1 și 2 pentru astfel de locuri unde nu se află cucuruz.

Într'un asemenea caz făina de grâu și de secară trebuie folosită la pâine, la diversele soluri de pâine și la diversele prăjituri într'o astfel de proporțiune încât în întreaga mestecătură trebuie să se afle cel puțin 25 de procente de cartofi.

§ 4. Ministeru de interne — la propunerea șefului unui municipiu — poate impune în mod obligatoriu sau pentru municipiul întreg sau și numai pentru o parte a aceluia ba chiar și pentru case private — modul cum trebuie să fie amestecată făina de grâu, de secară, de orz și de cucuruz asemenea și câți cartofi — prevăzute în §§ 1 și 3.

§ 5. Nu sunt supuse dispozițiilor din §§ 1 și 2:

a) Acelea zaharicale, în care făină nu face 50 de procente a întregului material folosit la producțiune.

b) Solurile de prăjituri, care sunt produse fără făină de grâu, secară și orz.

c) Franzelele cu apă, care de regulă le pregătesc brutarii. Franzele (jâmbie) cu apă se pot însă produce numai odată pe zi și acestea numai la timpul stabilit uniform de autorități și anume în comune de precor în orașe cu Magistrat regulat și în orașe cu drept municipal precum și în capitală și în rezidența Budapestei în fine în orașul și în cercul Fiume — Magistratul orașănesc.

d) Prăjiturile comandate în cantități stabilite de medicii institutelor precum sunt spitalele, casele de recovalescență pentru copii și alte instituite pentru bolnavi.

e) Prăjiturile comandate de comande militare.

§ 6. Celcecalcă dispozițiunile cuprinse în §§ 1—5 comite transgresiune și se pedesește în sensul §-lui 9 al art. de lege L ex 1914 cu arest până la 2 luni de zile și cu o pedeapsă până la 600 coroane.

Procedarea pentru această transgresiune aparține sferii de activitate a autorității administrative și anume în sfera judecătoreii polițienești iar în capitala în sfera de activitate a poliției de stat.

§ 7. Această ordinațiune intră în vigoare la 1 Martie. Influența ei nu se estinde asupra Croației și Slavoniei. Cu intrarea în valoare de lege a acestei ordinațiunii își pierd valoare de lege ordinațiunile ce stau în contrazicere anume cu ordinațiunea Min. E. 8800—1914.

Budapesta, în 16 Februarie 1915.
Conte Ștefan Tisza
Ministru președinte reg. ung.

Nr. Mag. 3661—1915.

Ordinațiunea de mai sus se publică cu aceea observare, că franzelele cu apă se pot coace numai odată și și asta numai în oarele de noapte.

Brașov, în 23 Februarie 1915.
Magistratul orașănesc.

Războiu, vitejie, învingere și pace.

(Din „Comoara de citate“ adunate de I. Dariu.)

Urmare.
Ce fel? Când toate stau în depărtare, Când calea se întindea nemărginită Sub ochii tăi, atunci aveai curagiu Și rezoluțiune — și acum Când visul se preface în realitate, Când e asigurat succesul, Acum te îndolești și te retragi? Ești numai în proiecte tare, Și'n fapte slăbești? Bine, fie dar, Fă inimicilor pe plac!

Schiller, Moartea lui Wallenstein I. 7.

Un punct de curagiu e mai mult vrednic decât o tonă de noroc.

Garfield, președinte al statelor unite.

Fiecare trebuie să albe curagiiu convingeri sale.
Alexandru de Humboldt.

Curagiu și răbdarea pot învinge toate; iar năcazul ne învață a fi sentimentali.

Ramler, Cotirea fabulei 4, 8: Melcul și greorul.

Adapă te din curagiu vieții curate, atunci pricepi rostul instrucțiunei.
Goethe, Săpătorul de somori.

Curagiu stă în lăuntru în inimă, dar bucuria este o erupere a curagiuului, care înainte de asta era ascuns în inimă.

L. Geiler von Kaisersberg, (1519), Paradisul sufletelor.

Curagiu și modestia sunt cele mai neîndoielose virtuți; deoarece ele nu pot fi imitate de ipocrizie, mai au și însușirea comună, de a se manifesta amândouă prin aceeași colorare.

Goethe, Sentințe în proză.

În lupta dela Leuctra un june teban căzuse rănit de moarte. Dar văzând că se apropie inamicul, rănitul se reculesse de luptă.

«Ce mai vrei, îl întrebă inamicul, că numai o lovitură îți dau și ești mort?»

«Așa e, răspuse rănitul, dar voiesc că acea lovitură s'o capăt în piept, iară nu în spate, ca nu după moartea mea să zică cineva, că am fost rănit și ucis în retragere sau în fugă, și să fac rușine amicalui meu».

În primejdia mare se arată curagiu mare.

(C'est dans les grands dangers qu'on voit les grands courages.)

Regnard, Érase I. 4.

A recunoaște ce este drept și a nu face dovedește lipsă de curagiu.

Confuciu.

Cine e viteaz, în urma războiului se cunoaște. — Când după războiu se vede capul viteazului și urma fricosului.

Anton Pann, Povestea vorbeii: Despre frică și vitejie.

Ce fel de curagiu e acesta? Ial de pe mine, că-l omor!

(Curagiu de găină moartă). Nu-ți e năcaz când te izbește un a-măsar, Ci când te trânteste un măgar. Când geme mortul, dracul plesnește de năcaz.

Când oiul deslega sacul, Al să vezi pe dracul.

Omul voinic nu se sperie de toate tufele.

Din gura poporului.

Dacă vrea lumea să se răstoarne, curagiu stă ca stâlpu necălitit; chiar cerul de s'ar năru, curagiu va intra în rândul zellor.

E. M. Arndt, Poezii.

(Va urma.)

ȘTIRI.

— 16 Februarie v. 1915.

Adunarea generală a casinei române s'a ținut ieri sub preșidul d-lui Dr. N. Vecerdea, președintele casinei, în mijlocul unui deosebit interes fiind de față un mare număr de membrii. După luarea la cunoștință a raportului comitetului și a raportului de casă, adunarea a votat comitetului și casinei absolutoriu. Adunarea s'a continuat apoi sub conducerea președintelui ad hoc, dl Ioan Garoliu, luându-se în dezbateri propunerea comitetului de-a

se urca taxa de membru dela 20 cor. la 30 cor., avându-se în vedere situația precară materială, în care a ajuns casina română în anul expirat cu deosebire sub influința războiului. După o dezbateri foarte amănunțită și interesantă, la care au luat parte numeroși membrii, ventilând diferite chestiuni cari ar putea promova interesele casinei, propunerea comitetului a fost primită. S'a procedat apoi la alegerea noului comitet care a fost compus astfel:

Președinte Dr. N. Vecerdea, vice-președinte Petru Popovici, secretar, Dr. Ioan Garoliu, casier, diaconul N. Furnică, econom I. Aron.

Membrul în comitet: G. Chelariu, Dr. N. Stinghe, L. Lengeru, E. Bologa, D. Steriu, Dr. A. Dobrescu, Dr. V. Glăjar, V. Branișce, I. Peteu, G. Dima, V. Meret și Dr. I. Bunea.

După aceasta adunarea s'a închis fiind timpul înaintat, rămânând ca celelalte obiecte dela ordinea zilei să se dezbate în o adunare generală continuativă viitoare.

Șef al poliției orașului Brașov a fost numit — precum aflăm cu plăcere — d-nul Ioan Reinsch, locțiitorul de până acum al căpitanului orașului Brașov. Ioan Reinsch a fost înalt post a d-lui Reinsch a fost primită și în cercurile românești cu o deosebită satisfacțiune, dată fiind activitatea rodnică și îndelungată pe care a desfășurat-o d-l Reinsch în serviciul poliției spre mulțumirea generală. La felicitările pe care le a primit d-l Reinsch din acest prilej ne alăturăm și noi din toată inima.

Necrolog. Subscriși cu inima înfrântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudenilor, amicilor și cunoscuților, că prea iub. tu! nostru fiu, soț, frate, ginere, rudeni, amic și oficial bun Demetriu Cozma vice notar cercual în Tur, sublocotenent în rezervă în regimentul 22 de honvezi, în al 31-lea an a vieții și a 4-lea an a fericii sale căsătorii în luptele dela Ușok din 1 Octombrie 1914 a murit moarte de erou. Fie-ți răna ușoară și amintirea neuitată! Coroana nevesteșită a iubirii și recunoștinței să pitească pe veci asupra mormântului lui necunoscut! Văd. Emilia Cozma n. Rusu ca soție. Ilie Cozma și soția Anastasia Bugărdan părinți. Teodor Cozma cu soția. Ileana Mărginean și familia, Ana Cozma cu soțul, Andrei Doșan și fam. Irina Cozma cu soțul, Jeronim Valce ca frați și surori. Nicolae Bugărdan ca moș. Simeon Rusu preot gr. cath. și soția, Cornelia Vlăssca ca soții. Valeriu n. Rusu cu fiul său. Augusta n. Rusu și soțul, Dr. Ioan Rusu cu soția și fiul. ca cumnate și cumnat.

Generali Ruși scoși la pensie. Ziara rus „Novoje Wrenjac” publică lista celor 26 de generali ruși scoși la pensie în ultimul timp. Între acești noi pensionari sunt și 12 comandanți de divizie.

Prohibirea exportului alcoolului în Rusia. Ministerul rus al finanțelor a publicat o circulară privitoare la prohibirea exportului alcoolului, afara de cea destinată țăriiilor amice și aliate.

Vase scufundate de submarinele germane. Din Londra se anunță: Amiralitatea anunță că dela 18 Februarie șapte vase engleze au fost scufundate de submarinele germane pe când 708 vase, având peste 300 tone, aparținând diverselor naționalități au sosit în porturile britanice. În ultimă săptămână la 24 Februarie 673 vase au părăsit Anglia. În curs de opt săptămâni au sosit în Anglia 5772 vase și un plecat 5507. A. R.

Proprietar:
Tip. A. Mureșianu: Branisce & Comp
Redactor responsabil: Ioan Lacea

Iar când ei se supune lor, atunci simte o bucurie, o mândrie, o satisfacție cu atât mai mare cu cât, pentru a li-se supune, a făcut o sfortare de voință mai mare, sau un sacrificiu mai simțit.

Bucuria aceasta, odată gustată, i se pare superioară tuturor celorlalte bucurii și plăceri ce ar putea să guste în viață. Le preferă tuturor și, pentru ale gusta din nou, el luptă, mai face sfortări de voință și sacrifică voies toate celelalte bucurii și plăceri; căci, pe d'asupra tuturor bucuriilor, plăcerilor și încântărilor lumești, eță satisfacția d'a face binele, d'a lupta contra răului, d'a învinge ispitele lui, d'a fi un vrednic ostaș al lui Dumnezeu în armata Bineului, veșnic în luptă contra armatei Răului, și d'a te simți înaintat în gradurile ierarhice ale acestei armate, d'a te înălța cât mai aproape de perfecțiune, de Dumnezeu.

Legătura aceasta sufletescă cu dumnezeirea este cu atât mai scumpă omului, cu cât mai mult s'a deprins cu dânsa.

Il este atât de scumpă, încât venind ocazia, mai de grabă omul vrea să părăsească viața decât legătura sufletului său cu Dumnezeu.

Exemplul acesta s'a adevărit în zecimi de mil de ocazii, pe timpul persecuțiilor religioase, sociale, sau politice, îndreptate de puterea lumească contra legăturilor sufletesti ale oamenilor cu dumnezeirea. Câți martiri n'au murit, în extezul supremelor ferici, la începutul creștinismului; câți alții, în timpurile d'apoi, când persecuțiile au fost îndreptate contra ereticilor, contra evrellor, de către fanatismul jezuitic sau politic!

Dar credința noastră în puterea cea misterioasă și nepătrunsă a Dumnezelui se întărește din toată dragostea ce ne leagă de părinți, de strămoșii noștri și de toate ființele iubite cărora misterul morții le-a nimicit trupurile.

Tatăl nostru, cel din ceruri, se confundă în dragostea noastră cu cel care, pe pământ, ne-a creat un suflet cunoscător de Dumnezeu și recu-

noscător pentru darurile sale. Strămoșii noștri, pe cari Dumnezeu i-a chemat în eternitatea sa, se confundă, în respectul și venerațiunea ce le purtăm, cu Ființa Supremă.

Ființa lor cea de seamă, ființa lor cea sufletescă nu pierd; ea trăiește în operele lor, în memoria noastră, în noi înșine, urmașii lor.

Dacă trupul nostru păstrează atâtea din trupul lor: asemănare, gesturi, calități, sau defecte, oare sufletul nostru să nu se fi pătruns din sufletul lor? Oare, între sufletul lor și al nostru, să nu se fi păstrat nici o legătură care să fie în afară de simțurile noastre. Dar ce să fie atunci inspirațiunile, cari din lumea gândurilor, răsar în mintea noastră, unecri cu o ciudată acuitate, parcă poruncitoare?

Ce să fie presimțirile? Ce să fie misterioasele atracțiuni și repulsiuni ce simțim în adâncul ființei noastre, pentru sau contra, vreunei ființe, unei idei, unui proiect?

Cu cât mintea omenească este mai familiarizată cu știința, cu atât mai mult se împacă cu credința în eternul mister al lui Dumnezeuși Puterii, din care chiar acea minte este o inimă fracțiune.

Iacă de ce am îndemnat pe amicii mei Cercetași, în prima scrisoare ce le-am scris, ca înainte d'a lua o hotărâre, să se gândească la «cei cari nu mai sunt», a căror memorie se confundă cu dumnezeirea care a fost și va fi pururea.

Hotărârile noastre, luate sub această sfântă inspirație, nu pot fi decât mai potrivite regulilor de morală, a căror învățătură o deținem mai întâiu de la părinții noștri și care, ele înșiși nu sunt de cât porunci părintești, transmise din tată în fiu, în toată dragostea bineului ce fiecare părinte dorește copilului său.

Cât n'aș putea să mă 'atinz în această ordine de idei, câte cazuri tipice n'aș avea de istorisit; dar... materia a-ta, care poate interesa o minte fă-

vără, setoasă d'a afla, nu poate reține o minte de copil; o obosește.

Până vom putea schimba revista aceasta în două, trebuie să facem partea și a unora și a altora.

Eu vă mărturisesc că, pe când trăia tată-meu, grija d'a nu-l supăra, frica lui, imi stăpânea mintea. Știam ce'l poate supăra, știam ce l-ar fi plăcut să fac. Îndreptându-mi gândul la dânsul aveam dată îndrumarea cea bună. Aceasta a devenit apoi un obicei pe care l'am păstrat cu dragoste. Si azi, când am de luat o hotărâre mă gândesc la dânsul. El e busola care imi arată Nordul în calea mea, adică Binele, Dreptatea, Cinstea, Adevărul.

Aș fi foarte mulțumit dacă rândurile de mai sus ar excita gândirea acolora dintre cetitorii revistei, cari sunt ajunși în vârsta d'a cugeta mai adânc.

C. G. Costa-Foru.